

Resolució 1061/2024, de 5 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 80/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet

Informació reclamada: Còpia d'expedient d'activitat d'una acadèmia de ball

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Cal evidenciar que la informació sol·licitada és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG, ja que és informació que l'Ajuntament previsiblement ha de tenir en el seu poder, fruit de l'exercici de les competències que li són pròpies. Així, allò sol·licitat s'ha de qualificar d'informació pública perquè té per objecte unes actuacions que no haurien de ser desconegudes per l'administració municipal, en la mesura que la normativa li atorga potestats concretes d'intervenció.

Tot i la manca de col·laboració de l'ajuntament reclamat, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, sempre que efectivament es trobi en poder de l'Ajuntament amb caràcter preexistent a la sol·licitud.

Paraules clau: Ajuntaments. Persona física. Expedient d'activitat. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració. Estimació. Sense límits.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 13 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 80/2024, presentada contra l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i articles 42 i següents del Decret 111/2017, de 18 de juliol pel que s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

La persona reclamant indica que l'Ajuntament no ha contestat ni ha lliurat la informació sol·licitada.

2. En data 2 de novembre de 2023 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a informació pública (SAIP) a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet, en la qual sol·licita còpia de l'expedient administratiu d'activitats d'una acadèmia de ball, situada en els baixos d'un edifici del qual resulta ser veí. En concret, demana còpia del Projecte, Certificat tècnic de l'activitat, l'informe favorable dels serveis tècnics i resta de l'expedient administratiu.

Igualment, la persona reclamant aporta dues altres SAIP que no han obtingut tampoc resposta, presentades a l'Ajuntament en data 06 de novembre de 2023 (sobre l'expedient d'obres

d'adequació del local) i en data 13 de novembre de 2023 (sobre proves de soroll, en cas d'haver-se efectuat).

3. El 24 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

En particular, la GAIP indica al sol·licitant "que l'admissió provisional és respecte la reclamació relacionada amb la primera de les vostres sol·licituds d'informació pública, és a dir, la de data 2 de novembre de 2023. Per tant, si voleu reclamar per les altres dues sol·licituds d'informació pública no contestades, heu de presentar davant la GAIP una reclamació separada per cada sol·licitud, emplenant el formulari d'aquesta Comissió".

4. El dia 7 de febrer de 2024 la GAIP sol·licita a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet les dades identificatives i de contacte de la persona o persones que el representaran a la sessió de mediació, així com dues possibles dates de la seva conveniència per a la celebració de la sessió. Aquest requeriment es reitera en idèntics termes el dia 6 de març de 2024.
5. La petició anterior es reitera per segona vegada en data 24 de maig de 2024, afegint-hi el requeriment d'un informe on l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet exposi els antecedents de fet i fonament en dret el seu posicionament en relació amb aquesta Reclamació, així com l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública tramitada.
6. Vençut àmpliament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de cap mena de documentació requerida per la Comissió a l'Ajuntament reclamat.
7. El 30 d'agost de 2024, el mediador de la GAIP certifica que l'acord de mediació en la Reclamació 80/2024 no és possible, per la manca de col·laboració de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet en la convocatòria de la sessió de mediació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació

Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

Els antecedents 4, 5 i 6 posen de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP.

Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada

Com consta a l'antecedent 2, la informació sol·licitada per la persona reclamant en aquest procediment consisteix en obtenir la còpia d'un expedient d'activitats d'una acadèmia de ball, situada en els baixos d'un edifici del qual resulta ser veí. La petició es refereix a la totalitat de l'expedient, del qual la persona reclamant senyala algunes hipotètiques parts (còpia del Projecte, Certificat tècnic de l'activitat, l'informe favorable dels serveis tècnics...).

En primer lloc, cal evidenciar que la informació sol·licitada és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG, ja que és informació que l'Ajuntament previsiblement ha de tenir en el seu poder, fruit de l'exercici de les competències que li són pròpies. Així, allò sol·licitat s'ha de qualificar d'informació pública perquè té per objecte unes actuacions que no haurien de ser desconegudes per l'administració municipal, en la mesura que la normativa li atorga potestats concretes d'intervenció.

Nogensmenys, per ser considerada informació pública, cal que la informació demanada es trobi en poder de l'Ajuntament. Cal tenir en compte, en aquest sentit, que l'article 53 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública, defineix la informació pública en els termes següents: "1. De conformitat amb l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, la informació pública objecte del dret d'accés inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. 2. En tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre".

Amb les precisions anteriors, els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG garanteixen el dret d'accés a la informació sol·licitada, llevat que hi concorrin causes que determinin la seva denegació.

Tot i la manca de col·laboració de l'Ajuntament reclamat, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, sempre que efectivament es trobi en poder de l'Ajuntament amb caràcter preexistent a la sol·licitud.

En qualsevol cas, convé recordar que segons l'article 69.7 del Decret 8/2021 (DTAIP), "als efectes del que preveu la lletra g) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets de propietat intel·lectual i industrial quan, entre d'altres, l'accés causa un perjudici als drets d'explotació i rendiment econòmic". A manca d'informe municipal, no s'ha acreditat ni sembla probable que l'accés a un projecte tècnic d'una acadèmia de ball pugui causar un perjudici als drets d'explotació i rendiment econòmic dels seus autors. Aquesta Comissió desconeix els detalls del projecte i no pot pronunciar-se, doncs, sobre la hipotètica existència de límits en aquest àmbit.

Atesa la manca d'informació de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet, que no ha permès a la Comissió l'examen de la documentació reclamada, cal fer avinent que li correspon en exclusiva a l'Ajuntament vetllar per l'aplicació correcta dels límits que eventualment resultin d'aplicació, d'entre els previstos als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG, a l'hora de lliurar la informació sol·licitada per la persona reclamant. En aquest sentit, convé recordar l'existència de criteris en la determinació del límit de la propietat intel·lectual per part de la GAIP, presents en múltiples resolucions (per exemple, Resolució 904/2022, de 27 d'octubre o, més recentment, Resolució 884/2024, de 4 de juliol, quant a la propietat intel·lectual com a límit a la utilització o explotació de la informació).

D'altra banda, i en el cas que l'Ajuntament no disposi de la informació reclamada així ho ha de fer constar explícitament, sense que quedi obligat per aquesta resolució a produir-la.

4. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient

electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i

administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar degudament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Regulació de l'impacte de les activitats* (codi 0164) i la sèrie corresponent en funció del tipus d'activitat.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de setembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 80/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quatre dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet a informar la GAIP, dins del termini de quatre dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 80/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.